

Fakulta humanitních studií Karlova univerzita Praha

Akademický rok 2018/19

Posudek vedoucí bakalářské práce Elišky Welschové, *Expo 58 a jeho vliv na výstavbu českých nádraží ve stylu bruselském*

Vypracovala PhDr. Blanka Altová Ph.D

Téma bakalářské práce si autorka zvolila na základě svého vztahu k předmětům a objektům vytvořeným v bruselském stylu. Postupně se při konzultacích téma zúžilo na nádražní architekturu a sledování vlivu světové výstavy v Bruselu v roce 1958 na výstavbu vybraných nádražních budov na území Čech a Slezska. Toto téma bylo v poslední době odborně zpracováno, takže autorka měla oporu pro svůj vlastní výběr a výzkum objektů. Smyslem její práce se tedy stalo osvojit si metodu uměleckohistorického popisu jednotlivých objektů, vizuální slohový průzkum včetně fotodokumentace a vytvořit katalog staveb, na kterých by se dal prokázat vliv bruselského stylu. Tyto úkoly splnila velmi dobře.

V rámci zadání měla charakterizovat zrod a vývoj bruselského stylu v širším uměleckohistorickém, respektive architektonickém kontextu v průběhu 50.-70. let 20. století. Dále měla sledovat příčiny a průběh uplatnění tohoto stylu při výstavbě nových nádražních budov tomto období – tedy v kontextu poválečného rozvoje železniční dopravy a nádražní architektury. Třetím hlediskem byl současný stav těchto budov a otázky jejich památkové ochrany a dalšího využití, což byl úkol, který si vytýčila sama a splnila ho výborně.

Studentka pracovala v terénu a zároveň studovala odborné texty, vyhledávala další prameny a shromažďovala potřebné informace. Tyto úkoly plnila samostatně a kreativně, zdálo se i s nadšením a s velmi dobrým výsledkem, který je patrný zejména v katalogové části.

V další fázi zpracování a třídění shromážděných podkladů už původní nadšení trochu opadlo. Zdá se, že studentku trochu zaskočila časová a formální náročnost uměleckohistorické topografie, ale stále ještě pracovala se značným odhodláním a postupně si tuto metodu osvojovala. Už v této fázi však bojovala s problémy volit vhodné pojmy a vyjádření při popisu architektury a poznala, že je to těžká disciplína nejen z hlediska dějin a teorie architektury a zejména zkušenosti se čtením a porozuměním odborným textům, ale i z hlediska obratnosti v užívání vlastního jazyka, schopnosti formulovat a interpretovat. Ukazovalo se, že je více schopná vidět a citlivě vnímat stavby a stylové znaky, ale má potíže převést smyslové vjemy a poznatky do diskurzu. Domnívám se, že je to nejspíše nedostatek zkušenosti.

Bohužel vyjadřovací limity poznamenaly i další úkol, na který, zdá se, nebyla navíc z předchozího studia dost dobře teoreticky připravená – zpracovat náležitě kulturní, politické a historické kontexty. Tím, jak si nové poznatky osvojovala „za pochodu“ až v průběhu psaní, měla i potíž s výběrem a hierarchií témat ve vztahu ke svému výzkumu a nepodařilo se jí zcela udržet /zdůraznit obsahové souvislosti práce a odhadnout časové limity k jejímu napsání. Eliška Welschová je však studentka velice šikovná, zvědavá a kreativní, bojovala s těmi obtížemi statečně, ale nezbyly jí síly a nezískala potřebný odstup k sepsání odpovídajícího závěru, který by korespondoval s vytčenými cíli a metodami práce.

Její práci doporučuji k obhajobě, ale vzhledem k uvedeným nedostatkům navrhuji hodnocení velmi dobře a doufám, že poznání, že ta práce byla složitější a náročnější než asi původně předpokládala jí nezkazí radost a nezbaví nadšení z poznávání nových témat.

Blanka Altová

V Trstěnici dne 2. 9. 2019